

**ROZWALENIE** (1) *sb n*

*Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-; Cn o jasne, oba e pochylone); -wa-, [-wã-].*

*sg [D rozwaleniu.] ◇ A rozwaleni(e). ◇ [L rozwaleniu.]*

*Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniach s.v. rozwalczy oraz rozwalić.*

**I.** [Rzeczownik od „rozwalić”: zburzenie, zrujnowanie budowli; *dissolutio, disturbatio* Cn:

*rozwalenie czyje [= czego]: Agdys [Jezus] prziblizil ssye, vyrzal myasto grzessne Ierusalem, plakal nanye, rzekacz: Isse by ty wiedzialo rosswalienye twoie przichodzancze y poczathek vpadnyenya SprChęd 12.*

*Przen:*

*W przeciwstawieniu: »zbudowanie ... rozwalenie«: tákoweż tedy theż y v nas ma być wízytko/ z miłości á ku zbudování nie ku rozwáleniu GilPos 157.*

*Wyrażenie: »rozwalenie budowania«: Páweł także S. po rozwaleniu tego docześnego/ zaráz inego wiecznego w Niebie budowánia nádziewa fie [Vulg 2.Cor 5/1] HerbOdpow Rr4v.]*

**II.** *To, co jest rozwalone, ruina: Vczyniłeś z miáfthá kupę kámienia/ á z miáfthá mocnego rozwálenie [posuisti urbem munitam in ruinam] BibRadz Is 25/2.*

*Synonim: II. rum.*

*Cf ROZWALIĆ, ROZWALINY*

RS, ALKa